

PARAULA I VIDA

Preparem la festa gran de la Mare de Déu Assumpta

Preparem amb devoció i visquem amb molta joia la gran solemnitat de l'Assumpció de Maria del proper dissabte dia 15. El misteri de la resurrecció ja s'ha realitzat plenament en Aquella que Déu creà Immaculada. La seva Assumpció és gloriosa promesa del que Déu vol fer també en tots nosaltres. Festa gran a l'Església i a moltíssims dels nostres pobles, perquè a tots protegeix la nostra Mare del Cel. Fem festa major, alegrem-nos per aquesta Mare tan gran i tan poderosa, i acudim constantment a Ella perquè ens ajudi a superar les dificultats d'aquesta pandèmia sanitària que ens colpeix.

El Papa Francesc en la dramàtica situació actual derivada de la pandèmia de la Covid-19, amb tant de sofriments i angoixes que oprimeixen el món sencer, vol que acudim a Maria, Mare de Déu i Mare nostra, i que busquem refugi sota la teva protecció. Va demanar afegir una oració que entre altres peticions demana: «Maria, feu créixer en el món el sentit de pertinença a una única i gran família, prenent consciència dels llaços que ens uneixen a tots, perquè, amb un esperit frater i solidari,

sortim en ajuda de les nombroses formes de pobresa i situacions de misèria. Animeu la fermesa en la fe, la perseverança en el servei i la constància en l'oració». I hi afegia la pregària més antiga que coneixem dirigida a la Verge Maria: «*Sota la vostra protecció («Sub tuum praesidium») ens refugiem, oh Santa Mare de Déu; no desoïu les nostres súplices en les nostres necessitats. En tots els perills deslliureu-nos sempre, Verge gloriosa i beneïda»*. Aquesta pregària fou trobada escrita en un paper copte datat vers l'any 250 i escrit en grec. Quantes generacions de cristians li hauran dirigit aquestes súplices! Fem-ho també nosaltres.

Santa Maria Assumpta al cel ens anima a «*cercar allò que és de dalt, on hi ha el Crist... a posar el cor en allò que és de dalt, no en allò que és de la terra» (Col 3,1-2)*. Quan estem vivint les conseqüències d'aquesta pandèmia tan terrible, amb tants difunts i tants malalts arreu del món, adrecem-nos a Santa Maria, «la plena de la gràcia del Senyor», perquè Ella ja és Assumpta amb el seu Fill. Ella comunica llum, salut i gràcia als malalts de cos i d'esperit. La Mare del Cel ens guareix i ens refà, perquè és *Consol dels afligits* i Sa-

lut dels malalts. Ella coopera perquè la Vida Nova de la Resurrecció arribi als malalts, als pobres, i sobretot als pecadors, i ens puguem aixecar i tornar a la vida! Una Vida Nova que esdevé amor i confiança, sacrifici i humilitat, servei abnegat i pregària en tota circumstància.

Tinguem fe i demanem de créixer en la fe confiada. El Papa Francesc es pregunta: «¿Com és la fe de Maria? La fe de Maria deslliga el nus del pecat. «El que va lligar la verge Eva, per la seva falta de fe, ho va deslligar la Mare de Déu per la seva fe» (Sant Ireneu). Per la misericòrdia de Déu, res no és impossible. Fins els nusos més enredats es desfan amb la seva gràcia. I Maria és la mare que amb paciència i tendresa ens porta a Déu, perquè deslligui els nusos de la nostra ànima amb la seva misericòrdia de Pare.»

Deixem que l'Assumpta ens amoro-seixi el cor endurit, i que sigui la nostra protectora enmig de les pors. Mantinguem-nos agraïts pel seu sí generós, aprenent dels seus compromisos de vida i perseverant amb Ella en la pregària perquè «*vingui a nosaltres el Regne del Pare» (cf. Mt 6,10)*.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Visita dels escolans que acaben l'etapa de l'Escolania de Montserrat

El grup de l'Escolania de Montserrat, que enguany acaba una etapa, va visitar l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives, el dissabte dia 4 de juliol, dins la seva estada a La Seu d'Urgell. El grup anava acompanyat dels monjos P. Efrém de Montellà, Prefecte de l'Escolania, i del P. Bernat Juliol, Sotsprefecte. Els escolans van ser rebuts per l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep Episcopal del Principat d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, que els oferí una breu explicació històrica sobre la figura del Bisbe d'Urgell com a Copríncep d'Andorra. En acabar, els nois de l'Escolania, guiats per l'Arquebisbe, visitaren la sala d'actes del Bisbat d'Urgell on hi figuren els personatges més il·lustres de la història del Bisbat d'Urgell, i entre ells el monjo P. Ireneu Segarra gran músic i modernitzador de l'Escolania, i fill d'Ivars d'Urgell, a la Diòcesi d'Urgell. Després d'un diàleg sobre les particularitats al Principat, i de compartir les vivències de la pandèmia soferta, van celebrar un esmorzar de germanor.

NOTÍCIES

Mons. Vives es trobà amb els cònsols de cada parròquia d'Andorra aprofitant les visites per a la Confirmació

L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va mantenir una reunió amb els Cònsols Major i Menor de cada parròquia del Principat en les primeres setmanes de juliol, coincidint amb la visita amb motiu de l'administració del sagrament de la Confirmació als infants i joves, que es porta a terme de manera regular a les parròquies del Principat. D'aquesta manera, va poder agrair la gran tasca de suport i servei que s'ha dut a terme des dels Comuns durant la crisi sanitària que hem patit i va poder conèixer la situació econòmica i social de cada parròquia.

El Copríncep va seguir així en la línia d'actuació mantinguda durant la pandèmia, en la qual ha es-

tablert un nivell continuat de comunicació i suport a les institucions andorranes, sigui amb el Cap de Govern i la Síndica General, amb el Consell General i els presidents dels grups parlamentaris, els ministres més implicats, i alhora potenciant l'acció de Càritas Andorrana i les Càritas parroquials. Mons. Vives agraeix en tot moment el treball dels Comuns, de les institucions i dels seus representants, a més de la tasca esforçada i de sacrifici dels sanitaris, i també dels educadors, i dels treballadors dels serveis essencials, que han estat bàsics per sostenir el Principat d'Andorra durant la crisi sanitària, especialment els qui han atès generosament els col·lectius més vulnerables. Va visitar i fou rebut pels cònsols de les set parròquies.

Diuenge XIX de durant l'any (A)

COMENTARI

«No tingueu por que soc jo»

Estem tan acostumats a veure, a tocar les coses que «creure» allò que no veiem o no podem tocar ens costa. És que la fe és fiar-se d'una altra persona i de la seva paraula.

Pere a l'Evangelí descobreix que aquell que creien que *era un fantasma* en realitat és Jesús: *No tingueu por, que soc jo*. De moment Pere fa cas d'aquesta paraula. D'entrada es fia d'aquell que ha dit que no tinguessin por. La presència de Jesús li dona seguretat. I gosa dir: *Senyor, si sou vós, maneume que vingui caminant sobre l'aigua*. I sent la paraula encoratjadora del Senyor: *Ja pots venir*. Però la seva confiança és mol fràgil. Potser es refia més de les seves forces que de la invitació del Mestre. Per això *en adonar-se del vent que feia, s'acovardí i començà d'enfonsar-se*. Davant la dificultat la seva confiança, la seva fe és molt minsa. Per això s'enfonsa. I per això també Jesús, després de donar-li la mà li diu: *Quina poca fe! Per què dubtaves?* Pere no contesta a aquestes paraules. Però podríem traduir: «Senyor perquè l'aigua es mou i estic avesat a caminar per terra ferma i perquè... no m'he fiat prou de la teva paraula!!!»

A la primera lectura Elies es fia del *Senyor que passarà* davant seu. Però no passa en grans manifestacions: *una ventada forta, un terratrèmol, un foc*. Només passa *en so d'un aire suau*, en so del silenci. Un cop més per trobar el Senyor s'ha de fiar de la seva paraula i l'ha de descobrir en allò que humanament sembla impossible.

Pau a la segona lectura es dol de la manca de fe del seu poble: *Sento una gran tristesa i un dolor constant al fons del cor*. Però no perd l'esperança: han rebut tants dons del Déu! El mateix *Crist* és jueu. Un dia el seu poble creurà en Crist.

La fe ens costa a tots: Cal fiar-se sempre de la Paraula del Senyor més enllà de les certeses que ens ve de la ciència, més enllà del que podem tocar o constatar. Però Crist no és un fantasma. És molt més real que tots nosaltres. Ens podem fiar d'ell sense por: No ens enfonsarem.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del primer llibre dels Reis (1Re 19,9a.11-13a)

En aquells dies, Elies arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu, i passà la nit en una cova. El Senyor li va fer sentir la seva paraula, i li digué: «Surt fora i estigue't a la muntanya, a la presència del Senyor que ara mateix passarà.» Llavors vingué una ventada tan forta que esberlava les muntanyes i esmicolava les roques davant el Senyor, però el Senyor no hi era. Tot seguit vingué un terratrèmol, però el Senyor tampoc no hi era. Després vingué foc, i el Senyor tampoc no era en el foc. Finalment vingué el so d'un aire suau. Així que Elies el sentí, es cobrí la cara amb el mantell, sortí a fora i es quedà a l'entrada de la cova.

▶ Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor, i doneu-nos la vostra salvació.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 9,1-5)

Germans, us asseguro per Crist que dic la veritat, que no menteixo; la meva consciència, guiada per l'Esperit Sant, n'és també testimoni: Sento una gran tristesa i un dolor constant al fons del cor: tant de bo fos jo proscrit del Crist, en lloc dels meus germans, el poble del meu llinatge. Com a israelites, és d'ells la gràcia de fills, la glòria de la presència de Déu, les aliances, la Llei, el culte i les promeses; són d'ells també els patriarques, i finalment, com a home, ha sortit d'ells el Crist, que és Déu per damunt de tot. Sigui beneït per sempre, amén.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 14,22-33)

Quan la gent hagué menjat, Jesús obligà els deixebles a pujar tot seguit a la barca i avançar-se-li cap a l'altra riba, mentre ell acomiadava la gent. Després d'acomiar tothom, pujà tot sol a la muntanya per pregar. Al vespre encara era allà tot sol. La barca ja s'havia allunyat bon tros de terra, però les ones la destorbaven d'avançar, perquè el vent era contrari. Passades les tres de la matinada, Jesús hi anà caminant sobre l'aigua. Quan els deixebles el veieren, s'esveraren pensant que era una fantasma, i cridaren de por. Però Jesús els digué de seguida: «No tingueu por, que soc jo.» Pere li digué: «Senyor, si sou vós, maneume que vingui caminant sobre l'aigua.» Jesús contestà: «Ja pots venir.» Pere baixà de la barca, es posà a caminar sobre l'aigua i anà on era Jesús. Però en adonar-se del vent que feia, s'acovardí i començà d'enfonsar-se. Llavors cridà: «Senyor, salveu-me.» A l'instant Jesús li donà la mà i li digué: «Quina poca fe! Per què dubtaves?» I quan hagueren pujat a la barca, el vent amainà. Els qui eren a la barca es prosternaren i deien: «Realment sou Fill de Déu.»

▶ Lectura del primer llibre de los Reyes (1Re 19,9a.11-13a)

En aquellos días, cuando Elías llegó hasta el Horeb, el monte de Dios, se introdujo en la cueva y pasó la noche. Le llegó la palabra del Señor, que le dijo: «Sal y permanece de pie en el monte ante el Señor». Entonces pasó el Señor y hubo un huracán tan violento que hendía las montañas y quebraba las rocas ante el Señor, aunque en el huracán no estaba el Señor. Después del huracán, un terremoto, pero en el terremoto no estaba el Señor. Después del terremoto fuego, pero en el fuego tampoco estaba el Señor. Después del fuego, el susurro de una brisa suave. Al oírlo Elías, cubrió su rostro con el manto, salió y se mantuvo en pie a la entrada de la cueva.

▶ Salmo responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 9,1-5)

Hermanos: Digo la verdad en Cristo, no miento —mi conciencia me atestigua que es así, en el Espíritu Santo—: siento una gran tristeza y un dolor incesante en mi corazón; pues desearía ser yo mismo un proscrito, alejado de Cristo, por el bien de mis hermanos, los de mi raza según la carne: ellos son israelitas y a ellos pertenecen el don de la filiación adoptiva, la gloria, las alianzas, el don de la ley, el culto y las promesas; suyos son los patriarcas y de ellos procede el Cristo, según la carne; el cual está por encima de todo, Dios bendito por los siglos. Amén.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 14,22-33)

Después de que la gente se hubo saciado, Jesús apremió a sus discípulos a que subieran a la barca y se le adelantaran a la otra orilla, mientras él despedía a la gente. Y después de despedir a la gente subió al monte a solas para orar. Llegada la noche estaba allí solo. Mientras tanto la barca iba ya muy lejos de tierra, sacudida por las olas, porque el viento era contrario. A la cuarta vela de la noche se les acercó Jesús andando sobre el mar. Los discípulos, viéndole andar sobre el agua, se asustaron y gritaron de miedo, diciendo que era un fantasma. Jesús les dijo enseguida: «¡Ánimo, soy yo, no tengáis miedo!». Pedro le contestó: «Señor, si eres tú, mándame ir a ti sobre el agua». Él le dijo: «Ven». Pedro bajó de la barca y echó a andar sobre el agua acercándose a Jesús; pero, al sentir la fuerza del viento, le entró miedo, empezó a hundirse y gritó: «Señor, sálvame». Enseguida Jesús extendió la mano, lo agarró y le dijo: «¡Hombre de poca fe! ¿Por qué has dudado?» En cuanto subieron a la barca amainó el viento. Los de la barca se postraron ante él diciendo: «Realmente eres Hijo de Dios.»

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

10. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [2Co 9,6-10 / SI 111 / Jo 12,24-26]. Sant Llorenç, diaca hispànic i mr. a Roma (s. III); sant Deodat o Adeodat, proleteri; santa Astèria, vg. i mr.

11. □ Dimarts [Ez 2,8-3,4 / SI 118 / Mt 18,1-5.10.12-14]. Santa Clara (Assís, 1193-1253), vg. fund. Clarisses (OSC, 1212), patrona de la televisió; sant Tiburci, mr.

12. ■ Dimecres [Ez 9,1-7;10,18-22 / SI 112 / Mt 18,15-20]. **Urgell:** ■ Beats

Eusebi Codina i Millà, Ramon Illa i Sàlvia i Sebastià Riera i Coromina, religiosos, i companys, mrs. Santa Joana Francesca de Chantal, rel.

13. ■ Dijous [Ez 12,1-12 / SI 77 / Mt 18,21-19,1]. **Urgell:** ■ Beats Josep Tàpies i Sala i companys, preveres, màrtirs. **Lleida:** ■ Beats Josep M. Ormo i Seró, religiós, i companys màrtirs, missioners fills del Cor Immaculat de Maria. Sant Poncià, papa (230-235), exiliat a Sardenya amb sant Hipòlit, prevere,

considerats màrtirs, beats màrtirs claretians de Barbastré (1936); sant Cassià, mestre mr. a Ímola (s. III); santa Concòrdia, mr.; santa Aurora, vg. i mr.

14. ■ Divendres [Ez 16,1-15.60-63 (o bé: Ez 16,59-63) / SI: Is 12,2-6 / Mt 19,3-12]. Sant Maximilià Maria Kolbe (1894-1941), prev. franciscà conventual i mr. a Auschwitz; sant Eusebi, prev. romà (s. IV); santa Anastàsia, rel. viuda.

15. □ Dissabte [Ap 11,19a;12,1.3-6a.10ab / SI 44 / 1Co 15,20-26 / Lc 1,39-56]. L'Assumpció de la Benaurada Mare de Déu (inicialment i a Orient: la Dormició); sant Tarsici, acòlit mr.

16. ■ Diuenge vinent, XX de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Is 56,1.6-7 / SI 66 / Rm 11,13-15.29-32 / Mt 15,21-28]. Sant Esteve d'Hongria (†1038), rei; sant Roc de Montpeller, advocat de les malalties infeccioses; santa Serena, emperadriu.